

[Hans Hansen.]

kommande personligt, sig mig: hvor bliver Besparelserne da af? Jeg kan ikke faa det ind i mit Hoved.

Til det ærede Medlem Hr. Hans Jacob Sørensen vil jeg gerne sige, at med Hensyn til Modsigelsen i det ærede Medlems hele Stilling overfor Lønningsloven henviste jeg allerede i Gaar til, at Venstre i 1927 foretog en Nedskæring og en forlods Nedskæring paa Dyrtids- og Konjunkturtillæget, fordi man fandt, at det virkede for langsomt, men naar vi nu i dette Øjeblik efter Januar-Pristallet er naaet til, at Nedgangen bliver effektiv, og der bliver en Lønningsbesparelse paa 6½ Million pr. 1. April, kommer det samme Venstre og standser denne Tilpasning, som de ved enhver Lejlighed taler om!

Det kan man ikke. Der skal være Mening i ens Stilling, ogsaa i den Stilling, man tager til Tilpasningen. Man kan ikke paa een Gang — en af Delene maa man ophøre med i Fremtiden — tale om Tilpasning og Nedgang i Statens Udgifter og saa positivt ikke alene paa Finansloven, men ogsaa i nærværende Lovforslag stille Forslag om Forhøjelse af Statens Udgifter, Forhøjelser, som jeg tilmed mener er ubeføjede i en Tid, hvor hele den økonomiske Udvikling gaar i modsat Retning. Jeg kan ikke se andet end, at der er et Modsætningsforhold i de forskellige Opfattelser, der her har været gjort gældende fra den Side, og det er denne Urimelighed, jeg har vendt mig imod, og det vil jeg vedstaa.

Det centrale i dette Lovforslag er, at man standser eller svækker Pristallets Nedgang, og naar man nu fra den Side holder paa, at der skal finde en Tilpasning Sted, for at de økonomiske Forhold kan bedres, ja, saa bliver den Stilling ganske meningsløs, som det ærede Medlem Hr. Hans Jacob Sørensen indtager overfor Lønningsloven.

I øvrigt fastholder jeg, hvad jeg sagde i Gaar, og jeg skal gentage, at hvis Lovforslaget nogen Sinde naar at komme ud fra det Udvalg, hvori det nu antagelig bliver henlagt, vil vi for vort Vedkommende stemme imod det her i Tinget.

N. P. Nielsen: Til den sidste ærede Taler vil jeg gerne sige, at den Forhaabning har jeg, at Lovforslaget nok skal komme tilbage fra det Udvalg, det bliver henvist til.

Jeg havde ellers ikke tænkt at tage Ordet, fordi der i de Bemærkninger, der af de forskellige Ordførere blev fremsat i Gaar, efter at jeg havde talt, ikke var noget, der gav mig særlig Anledning til

at tage Ordet, efter at Finansministeren har talt i Dag. Jeg har dog en enkelt Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Korsgaard, som spurgte, hvorfra jeg havde det Tal 4 Mill. Kr. Ja, hvis det ærede Medlem havde bemærket, hvordan jeg sagde det, vilde han have vidst det. Jeg sagde, at det, der skete her, var, at de nuværende Tjenestemænd fik en Lønforøgelse paa 4 Mill. Kr. Og det er rigtigt — Aspirantordningen kommer jo til at virke senere.

Naar jeg nu alligevel tager Ordet i Dag, er det især paa Grund af den Forargelse, som det ærede Medlem Hr. Hans Jacob Sørensen gav til Kende her overfor Kommissionens Medlemmer i Anledning af Udtalelser, de skulde være fremkommet med, og det ærede Medlem hentydede dér ogsaa til mig. Jeg synes, at denne Forargelse er noget forloren. I Gaar sagde jeg, at jeg paa mit Partis Vegne tiltraadte det foreliggende Lovforslag, og jeg anerkendte overfor det konservative Folkeparti og Venstre, at der var opnaaet Enighed.

Jeg sagde, at paa et Tidspunkt som nærværende, hvor deres Presse og ledende Mænd i høj Grad var ude efter Nedgang i Arbejderlønningerne, maatte jeg i Virkeligheden erkende, at det, der var sket fra disse Partiers Side, var et Resultat, som man kunde gaa med til. Jeg tilføjede, at det var et Kompromis, som formentlig ikke tilfredsstillede dem og heller ikke paa alle Omraader tilfredsstillede mit Parti, det var et Udtryk for det opnaaelige.

Men jeg sagde saa videre, at jeg havde bemærket i den konservative og i Venstres Presse Udtalelser, der kunde tyde paa, at man var villig til at give mere til de lavere lønnede Tjenestemænd, og jeg tilføjede, at hvis det ogsaa var Udtryk for Anskuelser her i Tinget, ja, saa kan de københavnske Postbude jo være særdeles glade med Hensyn til de Krav, de har stillet. Men efter de Udtalelser, der er fremsat af Partiernes Ordførere her i Salen, er der jo ingen Mulighed for dette, og vi maa da formodentlig mene, at Lovforslaget i alt væsentligt vil blive gennemført i den Form, det nu har.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Vesterager har Ordet for en kort Bemærkning.

Vesterager: Jeg har en Bemærkning at gøre til det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen, som besværede sig over en Udtalelse af mig